

der, saaledes som vi alt have paavist, kun ere meget snevre. Bilkant ubvilede ogsaa i den af ham i Senatet om de postte Anliggender holdte Tale, som Keiseren offentlig har hædret med sit Bisald, at disse Tractater ikke afgave nogen tilstrækkelig Garanti for Polen.

— Efterretningerne fra Mexico lyde ikke meget gunstigt. General Forey har rigtignok i en Armeebefaling kundgjort, at han snart agter at angribe Puebla, men trods de officieuse Blades Paastand veed man, at han atter har forlangt Forstærkninger, og at man træffer Forberedelser i Toulon til at oplyde hans Forlangende.

— I Grækenland, hvis Anliggender have en vis Interesse for os, siden man veed, at Prinds Vilhelm af Danmark er foreslaaet som Candidat til den græske Throne, bestreber Nationalforsamlingen sig af al Magt for at opbygge de ødelagte Finantser ved at gjenneføre de mest energiske Besparelser. En Mængde diplomatiske Poster indbrages, og der foretages betydelige Reductioner i Armeen, hvis Mangel paa Disciplin vækker stor Betyrning.

— I Amerika er Opmærksomheden fornemmelig henvendt paa Vicksburg, og det er et Livsspørgsmaal for Syden at forsvare dette Punkt, der behersker Mississipp. Hidtil have de Confödererede været heldige; det var, saaledes som vi formodede, en Afdeling af General Rosencranz' i Tennessee staaende Arme, der blev slaet af General Dorn; men i New-York gik der rigtignok det Nygte, at der skal have staaet et nyt Slag, som har været heldigt for Unionen. Foruden Vicksburgs politiske Betydning, er Besiddelsen af denne Fæstning ogsaa meget vigtig i materiel Henseende. Kun et fortsat Herredomme over Floden kan sætte Syden istand til at vedligeholde Forbindelsen med Louisiana og Texas, hvorfra der sendes betydelige Proviantforraad og udskrives Soldater til Armeen; gjennem disse Stater løber ogsaa Veien til Galveston, Matamoros og Mexico, hvorfra man med Sikkerhed, skjøndt ad en betydelig Omvei, kan komme til Europa. Det er ogsaa meget vigtigt for Syden, at bevare de store Bomuldsforraad, som endnu findes ved Bredderne af Mississippis Bifloder og som ville forskaffe Syden betydelige Indtægter. Af Høsten fra 1861—62 antager man, at der endnu have 3,000,000 Baller Bomuld i Behold. Saalænge de Confödererede beherske Mississipp og ere istand til at beiele denne Flod, er Unionens Stilling i New-Orleans heller ikke sikker. Pantserfibe af det samme Slags, der angribe Unionens Flaade ved Charleston, kunne til enhver Tid begive sig ned ad Floden, sætte sig i Forbindelse med Armeen og gjenereb New-Orleans. Da det er af saa stor Vigtighed at forsvare Vicksburg, er det aabenbart, at Syden har opbrudt hele sin Energi paa dette Punkt, og Unionen maa anvende hele sin Kraft, dersom det skal kunne indtage denne Fæstning, hvis Besiddelse er nødvendig for at foretage noget Afgjørende paa denne Deel af Krigsskuepladsen.

M.

Literatur.

— Professor Hetsch, hvis nidjære og i en lang Aar-række forfattede Beskrævelser det fornemmelig skyldes, at Formsjonheden og en rigtig og smagt Anvendelse af Farven ikke blot gjør sig gjeldende hos os indenfor Kunstens Omraade, men ogsaa er trængt ind i vore Fabriker og Værksteder, har paa den Gyldenbalke Boghandlings Forlag under den kække Titel: „Bemærkninger angaaende Kunst, Industri og Haandværk“, skenket os en Bog, som vil læses med Interesse af enhver, hvem det er magtpaaliggende, at den paa Fornuften grundede gode Smag ikke blot skal aabenbare sig i den høiere Kunst, men ogsaa i de mindre og simple Gjenstande, hvis harmoniske Anordning vidner om en høiere Kulturstilstand hos en Nation. Bogen er inddeelt i tre Hovedafsnit: 1) Om Form og Farve; 2) om Kunst og Haandværk; 3) om Moden og den rene Smag. Formaalet for Forfatterens Beskrævelser har været, og er ogsaa i det her omtalte Værk, at virke hen til, at den sande Kultur lidt efter lidt maa erholve et saadant Overherredomme, at Modenslavernes Antal bestandigt mere og mere formindskes, og at vi bestrebe os for, at Kunstens, Industriens og Haandværkets Frembringelser, der have en mere end siebliffelig Bæring, ligesom Levingerne fra Grækerens helbigste Kunstperiode, kunne være sunde og rene, at vi ikke alene have været frie for Raahedens, Fordommens og de mindre heldige, fra Ublandet hentede Moders Paavirkning, men at Alt er blevet behandlet med den sunde Sands, den Smag og den Omhyggelighed, der er en dannet Nation værdig. Men dette kan kun skee, naar vi ved vore Arbejder i disse mere eller mindre industrielle Retninger bruge vor Stærke paa en saadan Maade, at den ledes af aandrigh Hensigtsmæssighed, reen Fornuft og dannet Skjønhedsfølelse, eller med andre Ord, „at denne Stærke virker saaledes, som den bør virke ved Frembringelserne af den høiere og sande Kunst, thi denne er, ligesom Naturen, evig ung og evig skøn“. Ligesom Ingen vil have gjenemlæst denne Bog, for hvilken vi bringe Forfatteren vor Tak, uden at erkjende, at han har haft et rigt Udbytte deraf, saaledes vil man ogsaa sympatisere med

den Humanitet, der leder Forfatteren til at domme mildt, selv hvor han dabler, medens han med Glæde dvæler ved ethvert Fremstribt, vi have gjort i kunstnerisk og industriel Henseende, uden nogensinde at antyde, hvor stor en Andeel han selv har haft i vor Udvikling i denne Henseende.

— Hos Brockhaus i Leipzig er paa Prindsesse Alexandras Formælingsdag udkommen: „König Mal und sein Weib“, en fri digterisk Bearbejdelse ved Edmund Lohedanz af det berømte gammelindiske Sagn: „Mal og Damajanti“. Dette Værk er tilegnet Prindsessen. Forfatteren har behandlet det skønne Stof omtrent med samme Frihed som Lehenslæger i „Aladdin“ Fortællingen af „Lufind og een Nat“, og har paa en smuk og simpel Maade bragt dette Emne i letlydende Vers. Da den danske Literatur hverken i Overfættelse, naar man undtager nogle Bruchstykker af Boisen i Hexametre, eller i fri Bearbejdelse eier „Mal og Damajanti“, fortjener denne Digting Publicums Opmærksomhed.

— I „Kliniske Jagttagelser“, 2det Bind, af Doctor G. B. Stockfleth, har Forf. samlet en Række Journaler over mærkelige Sygdomstilfælde hos Hesten, og ledsaget hver Gruppe med oplysende Bemærkninger om Sygdommens Natur, Aarsag, Prognose og Behandling, Bemærkninger, som ere fremgaaede af den Erfaring, han i sin mangeaarige, overordentlig rige Praxis har haft Leilighed til at vinde. Forf. har dog ikke indskrænket sig til egne Erfaringer alene; baade fra inden- og udenlandske Dyrlæger har han samlet Bidrag, og den Forsøgelse, som Værket herved har faaet, maa anses for saa meget værdifuldere, som det tydeligt spores, at der er foretaget et meget strengt Udvalg og kun indlemmet det, der maatte anses for at være af en betydeligere Interesse. Næsten de fire Femtedele af Bogen omhandle Sygdomstilfælde hos Hæsten, men der er ogsaa saa meget mere Anledning til at læse Bidrag til Dyrens Pathologi, som denne hidtil har været meget forlovet; vi tvivle derfor ikke paa, at Bogen vil være de practiserende Dyrlæger en hjærkommen Gjest, ligesom den er et værdifuldt Bidrag til Læren om Hundsdyrenes Sygdomme. (Gyldenbalke Bogh.)

— I 7de Bindets 1te Hefte af „Aftenlæsning“ findes en ny Fortælling „I Kirken“ af Magdalene Thoresen; Felicia Crampton, oversat af E. Moitte, Træk af den ældre Brunnels Liv, Blandinger.

— Det af afbøde Statensraad Eschricht efterladte betydelige og værdifulde Bibliotek, omtrent 10—12,000 Bind, er i disse Dage under Et solgt til Boghandlerne List & Franke i Leipzig for et Beløb af 10,700 Rd.

— I et af Herculaniums Huse er der fundet et Antal af 1760 sammenvullede Haandskrifter, der vel tillydelende være forfulde, men ved nærmere Efterhu sandes kun at være beskadigede paa Hverfiden. Ved Hjælp af en dertil konstrueret Maskine blive de øvrullede; en Tredele af dem er allerede undersøgt, men indeholder ikke noget, i literair Henseende Mærkeligt. Samlingen synes fornemmelig at bestaae af philosophiske Værker, skrevne paa Græsk; mange af disse Værker ere bekjendte og flere af dem for rum Tid siden trykte.

Musik.

— En Monstreconcert af 600 Børn fra forskellige Elementarskoler er fornødt afholdt i Leipzig; Indtægten var bestemt til en Pestalozzi Stiftelse, til Erindring om den fortreffelige nyskabte Skoledirecteur Vogel.

Theater.

— Tre hele Maanedes har det theaterbesøgende Publicum i Paris forlystet sig med at fremfætte sine forskellige Anskuelser om den Virkning, som Aflydningen af virkelige Raanoner vilde tilveiebringe i Theatret; thi en Forfatter, ved Navn d'Emery, agtede at bringe et Stykke med slige Krigsmaskiner paa Scenen i det keiserlige Circus-theater. Efter Fjerdingaarets Forløb er Stykket kommet, det hedder „Mazengo“, og yder det utrolige, hvad krigerisk Færm angaaer. Overgangen over St. Bernhard, med tilhørende Sneefred, Kampen mellem Tropper af alle Vaabenarter, Militairmusik af alle Slags, de fire virkelige Kanoner, som høre op og knalde løs; alt Dette dannet en stor Magnet for Franskmændene; men naar saa med Enden den første Consul rider frem paa sin høide Hest, bliver Indelen umaadelig. Stykket selv er uden Værd, eller, rettere sagt, det er slet ikke noget Stykke.

— I Leipzig er Deblenschlagers „Correggio“ atter optaget paa Repertoiret; Stykket blev modtaget med meget Bisald, og Forestillingen fulgtes med stor Interesse.

Blandinger.

— Storhavets Spørgelse, Svømmen, har atter ladet høre fra sig. Bladet „Phare de la Loire“ beretter om et usædvanligt, skjældækket Sdyr, der mod Slutningen af afvigte Aar fandtes paa en Ø ved Amazonflodens Munding, og dengang nylig maatte være drevet i Land der, da dets Skjod netop var begyndt at gaae i Forraadtelse. Udyret var omtrent 50 Aen langt; dets 7 Aen lange Hoved havde samme Form, som en Kaimans, og paa det Sted, hvor Kaimanens Forsødder sidde, havde det Svømmefinner. En af Hvirvelskallerne er bleven bragt til Nantes; den er saa stor, at man magelig kan bruge den som Stol. — Denne Beretning synes at staae i Forbin-

delse med en anden, fra afbeles forffjellig Kilde. I et Selskab af franske Marineofficerer og Skibscapitainer i Rio-Janeiro fortalte nemlig en Commandeur, som netop var kommen tilbage fra Amazonfloden med en lille Escadre, at han med nogle af sine Officerer havde været paa Jagt ved Flodens Munding i et Fartsøi, da deres Forbauselse pludseligt blev vakt ved at see en Gjenstand, der havde Noget tilfælles med et Skibs Forstavt, komme ud af Vandet ved Strandkanten. De roede nærmere og opdagede snart, at Gjenstanden var et ubekjendt Udyrs Hoved; da de kom indenfor Studbidde, sendte de det en Kugle med en Miniébøsse: siebliffeligt fattede Vandet i frygtelig Dyr og det udyre Hoved forvandt. — Nogle Dage derefter fandtes det i den første Beretning omtalte Dyr strandet ved sin Ø.

— Hans Majestæt Moari Potatan II, Cneherster over et lille Fokkefærd paa Nyzealand, har grundet en „Kongelig Avis“, der trykkes i hans Hovedstad Guarnawahia. Kongen, der har endel Tid til sin Raadighed, er selv Hovedredacteur; i sin første levede Artikel erklærer han usforbeholdent: „at han troer paa Pressens Kraft til at bringe Tingene i Orden“. Bladets Valgprog er: „Tro, Kjærlighed og Retfærd“.

— En Rejsende tog nylig Logis i et af Paris' pragtfulde Hoteller. En Aften sætter han sine Støvler udenfor Døren, for at Stopubseren kan tage dem der, men da han næste Morgen vil klæde sig paa, ere de ikke at finde. Han forklarer da Hotellets Majordomus Sammenhængen, men faaer til Svar: „Det undrer mig ikke.“ — „Hvad behager?“ gjenmælede han, „det undrer Dem ikke; igaar Morges fandt jeg dog Støvlerne paa samme Sted, hvor jeg havde sat dem ud Aftegen forinden.“ — „Det undrer mig meget!“ var Dvarterschefens lakoniske Svar, der havde til Følge, at den Rejsende i Hast snarede sin Badsæt og søgte en anden Bolig.

— I de forenede Staters Hær tjener en ung Mand, som blev født den 4de Juli 1844, Klodden 4 om Morgenen, i Nr. 44 i en Gade i Boston. Han er sine Forældres 4de Barn, har 4 Navne, staaer i 4de Compagni af det 44de Regiments 4de Bataillon, og blev Corporal d. 4de Sept. f. A.

— Ved en Undersøgelse af de peruanske Guanoser har det vist sig, at der kun er omtrent 140 Millioner Centner Guano tilbage, saa at det hele Forraad vil være opbrugt om fjorten Aar, hvis Gravingen fortsættes efter den nuværende Maalestok.

Et Udbrud.

Tab af Koret hører heldigvis til de Tilfælde, der sjældnere forekomme ombord. Den Skibsfører, der under Storm og paalands Vind mister sit Kor, er bragt til Fortvivlelse — ikke for sin egen Skyld, thi Sømanden tænker aldrig i slige Tilfælde paa sig selv, men paa Skib og Mandskab, som er ham udbetroet, og som han siger efter at bringe i sikker Havn. Ethvert veludstyret Skib medfører en saakaldt „Kormahl“, det vil sige en Model af Koret, hvorefter et nyt kan forjærbiges i Tilfælde af Tab, og denne stakfæls Mahl, som sædvanligvis er bortskubet i Kasten, eller ophængt under Dækket, maa ofte høre ilde, fordi den hænger i veien og ikke er til nogen Nytte. Hændes det imidlertid, at Ulykken skeer med Korets Forlis, saa er Kormahlen det hjære Barn (naar man ikke har ladet den blive hjemme netop paa denne Rejse), som faaer fuld Oppreisning for al tidligere lidet Tort. Af saadanne Tilfælde hende vi vel adskillige, men skulle indskænke os til at omtale eet, der er indtruffet for ikke længe siden, nemlig i det stormfulde Efteraar isjor.

En af Marinens saakaldte Sommerflødere, Barkskibet „Gammelholm“, seilede i October Maaned fra Kjøbenhavn, for at gaae til Skotland efter Pantserplader og Arbeidsmaskiner til Orlogsværftet. Først maatte det tpe ind til Norge for Storm og Modvind, men slap dog derfra igjen d. 14de og havde arbeidet sig over Nordboen til henimod den skotske Kyst, da Vinden gik vestlig med Storm, Regn og Opfyning. Fra den 17de til den 20de blev det ved at blaae op, haardere og haardere, til en siddstændig Orkan, der fastede sine Offere og langs Nordboens Kyster og røvede mangen brav Sømand Livet. Orkanen den 20de October 1862 vil længe mindes! „Gammelholm“ kastedes som en Jolle frem og tilbage i den høie Sø, saldt heelt om paa Siden, saa at Storlugen var i Vand, men reiste sig dog igjen, for atter at vælte frem og tilbage; Seilene blæste bort som Klude, en Deel af Reisingen gik overbord, det knagede og bragede i Skroget, i Masterne og Stængerne, som om Alting skulde brikte. Da hørte man voldsomme Slag imod Skibets Laaring — den agterste Deel — de løde som naar Skibet hugges imod Grund: det var det tunge Kor, der, efter at alle Sernrogene vare knækkede, hang i Styrlinerne og af Søen sloges med en uhyre Kraft imod Skibet. Der var ikke Andet for at gjøre, end at kappe det bort; Dyr og Knive fattedes i Bevægelse, og kort efter fløi Koret ud fra Siden og sank lige tilbunds; det Lem, der skulde føre Skibet i Havn, naar Stormen havde lagt sig, var borte, og som et hjælpeløst Vrag blev „Gammelholm“ for Vind og Bove over i Reining med den jydte Kyst.